

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 15. januar 2021

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-361/19	<p>De Ruiter vof</p> <p><u>Emne:</u> Manglende overholdelse af krydsoverensstemmelseskrav.</p> <p><u>Spørgsmål:</u> Er artikel 99, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og artikel 73, stk. 4, litra a), i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 809/2014 af 17. juli 2014 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne og krydsoverensstemmelse gyldige, for så vidt som det herved bestemmes, at det er året for konstateringen, der er afgørende ved fastlæggelsen af det år, for hvilket krydsoverensstemmelsesnedsættelsen skal beregnes, i en situation, hvor året for den manglende overholdelse af krydsoverensstemmelsesreglerne ikke er det samme som året for konstateringen heraf?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (Repræsenteret ved Kammeradvokaten) Landbrugsstyrelsen	Dom	27.01.21

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Processkridt	Dato
C-255/19	<p>Secretary of State for the Home Department</p> <p>1) Skal »beskyttelse i det land, hvor den pågældende er statsborger« som omhandlet i artikel 11, stk. 1, litra e), og artikel 2, litra e) i [direktiv 2004/83/EF, »kvalifikationsdirektivet«] forstås som en statslig beskyttelse?</p> <p>2) Skal »beskyttelsestesten« eller »beskyttelsesvurderingen« anvendes både ved afgørelsen af, om der er en velbegrunnet frygt for forfølgelse som omhandlet i [kvalifikationsdirektivets] artikel 2, litra e), og ved afgørelsen af, om der findes beskyttelse mod en sådan forfølgelse i henhold til [kvalifikationsdirektivets] artikel 7, og er denne test eller denne vurdering i bekræftende fald undergivet de samme kriterier i hvert tilfælde?</p> <p>3) Såfremt der ses bort fra spørgsmålet om anvendelse af ikke-statslige aktørers beskyttelse i henhold til artikel 7, stk. 1, litra b), og spørgsmål 1) besvares bekræftende, skal beskyttelsens effektivitet eller tilgængelighed vurderes udelukkende på grundlag af statslige aktørers handlinger/funktioner, eller kan der tages hensyn til de beskyttende handlinger/funktioner, som udføres af private (civilsamfundet tilknyttede) aktører såsom familier og/eller klaner?</p> <p>4) Er kriterierne [som forudsat i spørgsmål 2) og 3)] for den »beskyttelsesvurdering«, som skal udføres, når der tages stilling til ophør som omhandlet i artikel 11, stk. 1, litra e), de samme, som finder anvendelse i forbindelse med artikel 7?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	20.01.21
C-420/19	<p>Heavyinstall</p> <p>1. EU-Domstolen anmodes om en præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål: Skal artikel 16 i Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger fortolkes således, at retten i den bistandssøgte medlemsstat ved afgørelsen angående denne anmodning på grundlag af national ret (hvilket den bistandssøgte ret har mulighed for i henhold til artikel 16, første punktum) er bundet til rettens opfattelse i den bistandssøgende myndigheds etableringsstat med hensyn til behovet og muligheden for retsbevarende foranstaltninger, når retten er blevet forelagt et dokument, som indeholder denne opfattelse (artikel 16, stk. 1, andet afsnit, sidste punktum, hvorefter dette dokument hverken skal anerkendes, suppleres eller erstattes)?</p>	Skatteministeriet	Dom	20.01.21

C-619/19	<p>Land Baden-Württemberg</p> <p>1. Skal artikel 4, stk. 1, første afsnit, litra e), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF fortolkes således, at begrebet »interne meddelelser« omfatter alle meddelelser, som ikke bevæger sig uden for en oplysningspligtig myndigheds indre sfære?</p> <p>2. Gælder beskyttelsen af »interne meddelelser« i medfør af artikel 4, stk. 1, første afsnit, litra e), i direktiv 2003/4 uden en tidsmæssig begrænsning?</p> <p>3. Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende: Gælder beskyttelsen af »interne meddelelser« i medfør af artikel 4, stk. 1, første afsnit, litra e), i direktiv 2003/4 kun, indtil den oplysningspligtige myndighed har truffet en afgørelse eller har tilendebragt en anden administrativ behandling?</p>	<p>Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøministeriet Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet</p>	Dom	20.01.21
C-471/18 P	<p>Esso Raffinage mod Det Europæiske Kemikalieagentur (appel)</p> <p>Påstande: — Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 8. maj 2018 i sag T-283/15 ophæves. — Sagen afvises. — Sagsøgeren i første instans tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagen for Domstolen og Retten.</p>	<p>Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøministeriet</p>	Dom	21.01.21
C-761/18 P	<p>Leino-Sandberg mod Parlamentet (appel)</p> <p>Påstande: — Rettens kendelse af 20. september 2018 i sag T-421/17 ophæves. — Domstolen gør brug af sin beføjelse i henhold til artikel 61, stk. 1, andet punktum, i statuten for Domstolen til selv at træffe endelig afgørelse i sagen. — Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de af eventuelle intervenierende parter afholdte sags-omkostninger</p>	<p>Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøministeriet</p>	Dom	21.01.21
C-50/19 P	<p>Sigma Alimentos Exterior mod Kommissionen (appel)</p> <p>Påstande: — Der gives medhold i denne appel. — Rettens dom af 15. november 2018 i sag T-239/11 ophæves. — Artikel 1, stk. 1, i Kommissionens afgørelse 2011/282/EU af 12. januar 2011 annulleres. — Subsidiært annulleres den omtvistede afgørelses artikel 4. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne</p>	<p>Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøministeriet Energistyrelsen</p>	GA	21.01.21
C-51/19 P og C-64/19 P	<p>World Duty Free Group mod Kommissionen (appel)</p> <p>Påstande: — Rettens dom af 15. november 2018 ophæves. — Der gives medhold i annulationsøgsmålet, og den omtvistede beslutning annulleres endeligt. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	<p>Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøministeriet Skatteministeriet</p>	GA	21.01.21
C-52/19 P	<p>Banco Santander, S.A. mod Europa-Kommissionen (appel)</p> <p>Påstande: — Rettens dom af 15. november 2018 ophæves. — Der gives medhold i annulationsøgsmålet, og den omtvistede beslutning annulleres endeligt. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	<p>Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøministeriet</p>	GA	21.01.21

C-53/19 P og C- 65/19 P	Banco Santander og Santusa mod Kommissionen (appel) Påstande: — Rettens dom af 15. november 2018 ophæves. — Der gives medhold i annulationsøgsmålet, og den omtvistede afgørelse annulleres endeligt. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøministeriet	GA	21.01.21
C-54/19 P	Axa Mediterranean mod Kommissionen (appel) Påstande: — Rettens dom af 15. november 2018 ophæves. — Der gives medhold i annulationsøgsmålet, og den omtvistede afgørelse annulleres endeligt. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøministeriet	GA	21.01.21
C-55/19 P	Prosegur Compañía de Seguridad mod Kommissionen (appel) Påstande: — Rettens dom af 15. november 2018 ophæves. — Der gives medhold i annulationsøgsmålet, og den omtvistede afgørelse annulleres endeligt. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøministeriet	GA	21.01.21
C-279/19	Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs 1. Hæfter en person (herefter »P«), som er i fysisk besiddelse af punktafgiftspligtige varer på et tidspunkt, hvor disse varer bliver punktafgiftspligtige i medlemsstat B, for punktafgiften i medfør af artikel 33, stk. 3, i direktiv 2008/118/EF (herefter »direktivet«) under omstændigheder, hvor personen: a. ikke har nogen retlig interesse eller interesse som den egentlige ejer i de punktafgiftspligtige varer b. transporterede de punktafgiftspligtige varer mod et vederlag på andres vegne mellem medlemsstat A og medlemsstat B, og c. vidste, at de varer, som han var i besiddelse af, var punktafgiftspligtige varer, men ikke vidste og havde ikke grund til at have mistanke om, at varerne var blevet punktafgiftspligtige i medlemsstat B på eller før det tidspunkt, hvor de blev afgiftspligtige? 2. Er svaret på spørgsmål 1 et andet, hvis P ikke vidste, at de varer, som han var i besiddelse af, var punktafgiftspligtige varer?	Skatteministeriet	GA	21.01.21
C-501/19	UCMR – ADA 1) Leverer indehavere af rettigheder til musikværker en ydelse som omhandlet i artikel 24, stk. 1, og artikel 25, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (momsdirektivet) til arrangører af forestillinger, fra hvilke kollektive forvaltningsorganisationer på grundlag af en tilladelse – en ikkeeksklusiv licens – i eget navn, men på vegne af disse indehavere, modtager vederlag for overføring til almenheden af musikværker? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, ønskes det oplyst, om kollektive forvaltningsorganisationer, når de modtager vederlag fra arrangører af forestillinger for retten til overføring til almenheden af musikværker, da handler som afgiftspligtige personer som omhandlet i momsdirektivets artikel 28, og om de er forpligtede til at udstede fakturaer med moms til de respektive arrangører af forestillinger, og om ophavsmænd og andre indehavere af	Kulturministeriet Skattestyrelsen	Dom	21.01.21

	ophavsrettigheder til musikværker skal udstede fakturaer med moms til de kollektive forvaltningsorganisationer, når vederlagene udbetales til dem?			
C-16/19	Szpital Kliniczny im. dra J. Babińskiego Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej e.a. Skal artikel 2 i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv fortolkes således, at en differentiering af situationen for enkelte personer, som hører til en gruppe, der er kendetegnet ved en beskyttet egenskab (handicap), udgør en form for tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, når den af arbejdsgiveren foretagne differentiering inden for gruppen sker på grundlag af et tilsyneladende neutralt kriterium, dette kriterium ikke kan begrundes objektivt med et legitimt mål, og midlerne til at nå dette mål ikke er forholdsmæssige og nødvendige?	Medarbejder- og Kompetencestyrelsen	Dom	26.01.21
T-699/17	Polen mod Kommissionen Påstande: — Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/1442 af 31. juli 2017 om fastsættelse af BAT (bedste tilgængelige teknik) -konklusioner i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU for så vidt angår store fyringsanlæg, meddelt under nummer C(2017) 5225, annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøministeriet Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet	Dom	27.01.21
T-9/19	ClientEarth mod EIB Påstande: — EIB's afslag på at foretage en intern prøvelse på grundlag af Århusforordningens artikel 10 annulleres. — EIB tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøministeriet	Dom	27.01.21
C-120/19	X Spørgsmål 1A: Skal artikel 5, stk. 1, i direktiv 2008/68/EF (EUT L 260) om indlandstransport af farligt gods fortolkes således, at den er til hinder for et vilkår i en tilladelse til en LPG-tankstation, hvori det bestemmes, at den pågældende LPG-tankstation udelukkende må forsynes fra LPG-tankvogne med en varmebeskyttende beklædning, mens denne forpligtelse ikke er pålagt en eller flere af de for LPG-tankvogne ansvarlige? Spørgsmål 1B: Har det for besvarelsen af de første spørgsmål nogen betydning, at medlemsstaten har indgået en aftale i form af »Safety Deal varmebeskyttende beklædning på LPG-tankvogne« med markedsaktører i LPG-branchen (blandet andet ansvarlige for LPG-tankstationer, producenter, sælgere og transportører af LPG), hvor aktørerne har forpligtet sig til at anvende varmebeskyttende beklædning, og at medlemsstaten i tilslutning hertil har udstedt cirkulæret »Circulaire effectafstanden externe veiligheid LPG-tankstations voor besluiten met gevolgen voor de effecten van een ongeval« (cirkulære om sikkerhedsafstande på LPG-tankstationer af hensyn til den ydre sikkerhed med henblik på afgørelser vedrørende følgerne af en ulykke), hvori der er fastsat	Transport- og Boligministeriet	GA	28.01.21

	<p>supplerende sikkerhedsbestemmelser, hvorefter LPG-tankstationer skal forsynes fra tankvogne, der har en varmebeskyttende beklædning?</p> <p>Spørgsmål 2A: Hvis en national retsinstant skal bedømme lovligheden af en afgørelse om håndhævelse, der har til formål at sikre opfyldelsen af et vilkår i en afgørelse om tilladelse, som er blevet endelig, og hvilket vilkår er i strid med EU-retten:</p> <p>– tillader EU-retten, nærmere bestemt Domstolens praksis vedrørende national procesautonomi, at den nationale retsinstant i princippet lægger til grund, at et sådant vilkår i en sådan afgørelse om tilladelse er lovligt, medmindre vilkåret åbenlyst er i strid med trin højere ret, herunder EU-retten? Og i bekræftende fald, stiller EU-retten da (supplerende) betingelser for denne undtagelse?</p> <p>– eller følger det af EU-retten, herunder Domstolens dom, Ciola (sag C-224/97, ECLI:EU:C:1999:212), og dom Man Sugar (sag 274/04, ECLI:EU:C:2006:233), at den nationale retsinstant ikke skal anvende et sådant vilkår for tilladelsen på grund af modstriden med EU-retten?</p> <p>Spørgsmål 2B: Har det for besvarelsen af spørgsmål 2A nogen betydning, om afgørelsen om håndhævelse er udtryk for en sanktion med henblik på genopretning (remedy) eller en strafferetlig sanktion (criminal charge)?</p>			
C-649/19	<p>Spetsializirana prokuratura</p> <p>1) Gælder tiltaltes rettigheder i henhold til artikel 4 (navnlig retten i henhold til artikel 4, stk. 3), i henhold til artikel 6, stk. 2, og i henhold til artikel 7, stk. 1, i direktiv 2012/13 for en tiltalt, der er blevet anholdt på grundlag af en europæisk arrestordre?</p> <p>2) I bekræftende fald: Skal artikel 8 i rammeafgørelse 2002/584 fortolkes således, at den tillader en ændring i indholdet af den europæiske arrestordre med hensyn til formularen i bilaget, herunder tilføjelse af en ny tekst til denne formular, vedrørende en eftersøgt persons rettigheder i forhold til den judicielle myndighed i den udstedende medlemsstat med hensyn til at anfægte den nationale arrestordre og den europæiske arrestordre?</p> <p>3) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende: Er det i overensstemmelse med 12. betragtning til rammeafgørelse 2002/584/RIA, med samme rammeafgørelses artikel 1, stk. 3, artikel 4, artikel 6, stk. 2, og artikel 7, stk. 1, og med chartrets artikel 6 og 47, når en europæisk arrestordre udstedes i fuldstændig overensstemmelse med formularen i henhold til bilaget (dvs. uden at den eftersøgte person informeres om dennes rettigheder ved den udstedende judicielle myndighed) og den udstedende judicielle myndighed straks, efter at den får kendskab til anholdelsen af den pågældende, informerer den pågældende om dennes rettigheder og tilsender vedkommende det relevante materiale?</p> <p>4) Såfremt der ikke findes noget andet retligt middel til at sikre de rettigheder, der tilkommer en person, der er blevet anholdt på grundlag af en europæisk arrestordre, i henhold til artikel 4, navnlig retten i henhold til artikel 4, stk. 3, i henhold til artikel 6, stk. 2, og i henhold til artikel 7, stk. 1, i direktiv 2012/13/EU, er rammeafgørelse 2002/584 da gyldig?</p>	Justitsministeriet	Dom	28.01.21

C-6/20	<p>Innove</p> <p>1. Skal artikel 2 og 46 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter fortolkes således, at de er til hinder for nationale bestemmelser – som § 41, stk. 3, i Riigihangete seadus (lov om offentlige indkøb, herefter »RHS«) – hvorefter den ordregivende myndighed, når der ved lov er fastlagt specifikke krav for de aktiviteter, der skal udføres på grundlag af en offentlig kontrakt, skal oplyse i udbudsmaterialet, hvilke registreringer eller autorisationer der er nødvendige for tilbudsgiverens kvalifikation, med henblik på kontrollen af, om de særlige lovbestemte krav er opfyldt i udbudsbekendtgørelsen, skal forlange forelæggelse af dokumentation for autorisationen eller registreringen og afvise tilbudsgiveren som ikke kvalificeret, hvis den pågældende ikke har den relevante autorisation eller registrering?</p> <p>2. Skal artikel 2 og 46 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter fortolkes således, at de er til hinder for, at den ordregivende myndighed i forbindelse med en kontrakt om indkøb af fødevarerhjælp, som overstiger den internationale grænseværdi, fastlægger et udvælgelseskriterium for tilbudsgiverne, hvorefter alle tilbudsgivere uanset deres tidligere aktivitetssted allerede ved afgivelsen af tilbuddene skal råde over en autorisation eller registrering i det land, hvor fødevarerhjælpen ydes, selv om tilbudsgiveren ikke tidligere har været aktiv i den pågældende medlemsstat?</p> <p>3. Såfremt det ovenstående spørgsmål besvares bekræftende:</p> <p>3.1. Skal artikel 2 og 46 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter anses for bestemmelser, som er så klare, at princippet om den berettigede forventning ikke kan gøres gældende heroverfor?</p> <p>3.2. Skal artikel 2 og 46 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter fortolkes således, at en situation, hvor den ordregivende myndighed i forbindelse med et offentligt udbud vedrørende fødevarerhjælp i overensstemmelse med fødevarerloven forlanger af tilbudsgiverne, at de allerede på tidspunktet for afgivelsen af tilbuddet råder over en autorisation, kan anses for en åbenbar tilsidesættelse af de gældende bestemmelser, forsømmelighed eller misbrug, som er til hinder for, at princippet om den berettigede forventning kan gøres gældende?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	28.01.21
--------	--	------------------------------------	----	----------

C-481/19	<p>Consob</p> <p>a) Skal artikel 14, stk. 3, i direktiv 2003/6/EF, der stadig finder anvendelse ratione temporis, og artikel 30, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 596/2014, fortolkes således, at de tillader medlemsstaterne ikke at sanktionere en person, som nægter at besvare spørgsmål fra den kompetente myndighed, hvoraf der kan udledes et ansvar for denne person for en overtrædelse, for hvilken der kan pålægges strafferetlige sanktioner eller administrative sanktioner af »strafferetlig« karakter?</p> <p>b) Såfremt dette første spørgsmål besvares benægtende, ønskes oplyst, om artikel 14, stk. 3, i direktiv 2003/6/EF, der stadig finder anvendelse ratione temporis, og artikel 30, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 596/2014 er forenelige med artikel 47 og 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, også henset til praksis fra Menneskerettighedsdomstolen i relation til EMRK's artikel 6 og medlemsstaternes fælles forfatningstraditioner, for så vidt som disse bestemmelser kræver, at en person, som nægter at besvare spørgsmål fra den kompetente myndighed, hvoraf der kan udledes et ansvar for denne person for en overtrædelse, for hvilken der kan pålægges administrative sanktioner af »strafferetlig« karakter, ligeledes pålægges sanktioner?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	02.02.21
C-637/18	<p>Europa-Kommissionen mod Ungarn</p> <p>Påstande: — Det fastslås, at Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa (1), sammenholdt med bilag XI dertil, idet denne ikke fra den 1. januar 2005 hvert år systematisk og vedvarende har overholdt den daglige grænseværdi for PM10-koncentrationer i områderne Budapest (HU0001) og Sajodalen (HU0008).</p> <p>— Det fastslås, at Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa, sammenholdt med bilag XI dertil, idet denne ikke hvert år fra den 11. juni 2011, bortset fra 2014, systematisk og vedvarende har overholdt de daglige grænseværdier for PM10-koncentrationer i området Pécs (HU0006).</p> <p>— Det fastslås, at Ungarn siden den 11. juni 2010 har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 23, stk. 1, herunder navnlig andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa, sammenholdt med bilag XV dertil, til at sørge for, at overskridelsesperioden bliver kortest mulig.</p> <p>— Ungarn tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøministeriet	Dom	03.02.21
C-194/19	<p>État belge</p> <p>Skal artikel 27 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (omarbejdning) i sig selv og sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	03.02.21

	grundlæggende rettigheder fortolkes således, at den for at sikre retten til effektive retsmidler pålægger den nationale ret i givet fald at tage hensyn til omstændigheder, der ligger senere end en afgørelse om »Dublinoverførsel«?			
C-922/19	<p>Stichting Waternet</p> <p>1. Skal artikel 9 i direktivet om fjernsalg og artikel 27 i direktivet om forbrugerrettigheder, sammenholdt med artikel 5, stk. 5, i direktivet om urimelig handelspraksis og nr. 29 i bilag I til sidstnævnte direktiv, fortolkes således, at der er tale om en levering uden forudgående anmodning i disse bestemmelsers forstand, såfremt drikkevandsvirksomhedens handelspraksis består i følgende:</p> <p>(i) drikkevandsvirksomheden er ved lov</p> <p>(a) inden for det distributionsområde, der er tildelt den, enebeføjet og forpligtet til at levere drikkevand ved hjælp af ledninger og</p> <p>(b) forpligtet til på anmodning at afgive tilbud om tilslutning til den offentlige drikkevandsforsyning og afgive et tilbud om levering af drikkevand,</p> <p>(ii) drikkevandsvirksomheden anvender den offentlige drikkevandsforsynings tilslutning til forbrugerens bolig, således som den fandtes, før forbrugeren flyttede ind, hvorved der er tryk på vandledningerne i forbrugerens bolig, og hvorved forbrugeren ved en aktiv og bevidst handling – der består i at dreje hanen op eller en hertil svarende handling – efter ønske kan aftage drikkevand, også efter at forbrugeren har tilkendegivet, at han ikke ønsker at indgå en aftale om levering af drikkevand, og</p> <p>(iii) drikkevandsvirksomheden kræver betaling af omkostninger, for så vidt forbrugeren ved en aktiv og bevidst handling faktisk har aftaget drikkevand, hvorved de anvendte tariffer er omkostningsdækkende, transparente og ikkediskriminerende og desuden kontrolleres af myndighederne?</p> <p>2. Er artikel 9 i direktivet om fjernsalg og artikel 27 i direktivet om forbrugerrettigheder, sammenholdt med artikel 5, stk. 5, i direktivet om urimelig handelspraksis og nr. 29 i bilag I til sidstnævnte direktiv, til hinder for, at det antages, at der mellem drikkevandsvirksomheden og forbrugeren kommer en aftale om levering af drikkevand i stand, såfremt</p> <p>(i) forbrugeren som gennemsnitsforbrugeren i Nederlandene ved, at der er omkostninger forbundet med levering af drikkevand,</p> <p>(ii) forbrugeren over en lang periode ikke desto mindre regelmæssigt forbruger drikkevand,</p> <p>(iii) forbrugeren, også efter at have modtaget et velkomstbrev fra drikkevandsvirksomheden, fået tilsendt regninger og rykkerskrivelser fortsætter med at bruge vand, og</p> <p>(iv) forbrugeren, efter at en ret har givet tilladelse til at afbryde drikkevandstilslutningen til boligen, tilkendegiver, at han faktisk ønsker at indgå en aftale med drikkevandsvirksomheden?</p>	Justitsministeriet Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet Energistyrelsen	Dom	03.02.21

C-324/19	<p>eurocylinder systems Er Rådets forordning (EF) nr. 926/2009 af 24. september 2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina gyldig?</p>	Toldstyrelsen	Dom	04.02.21
C-640/19	<p>Azienda Agricola Ambrosi Nicola Giuseppe e.a. 1) Skal artikel 1, 2 og 3 i forordning (EØF) nr. 856/84, artikel 1 og 2, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3950/92, artikel 1, stk. 1, og artikel 5 i forordning (EF) nr. 1788/2003, artikel 55, 64 og 65 i forordning (EF) nr. 1234/2007 samt dens bilag, der sigter mod at opnå ligevægt mellem udbud og efterspørgsel af mælk og mejeriprodukter inden for EU, fortolkes således, at der i forbindelse med beregning af »mælkekvoter« ikke skal tages højde for den produktion af BOB oste, som er beregnet på eksport til tredjelande, på linje med formålene om beskyttelse af disse produkter i henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 2081/92, som bekræftet i forordning (EF) nr. 510/2006, samt artikel 4 og 13 i forordning (EU) nr. 1151/2012, ved anvendelse af principperne i artikel 32 TEUF (tidligere artikel 27 EF), 39 TEUF (tidligere artikel 33 EF), 40 TEUF (tidligere artikel 34 EF) og 41 TEUF (tidligere artikel 35 EF)? 2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, er ovenstående ordning, som således fortolket, da til hinder for, at mælkekvoter for den produktion af BOB-oste, som er beregnet på eksport til tredjelande, inkluderes i de individuelle referencemængder, sådan som det følger af artikel 2 i lovdekret nr. 49 af 28. marts 2003, som ændret og ophøjet til lov nr. 119 af 30. maj 2003, og artikel 2 i lov nr. 468 af 26. november 1992, hvad angår den del, hvortil ovennævnte artikel 2 i lovdekret nr. 49/2003 henviser? Subsidiært, for det tilfælde, at ovennævnte fortolkning ikke anses for at være korrekt, stilles følgende spørgsmål: 3) Er artikel 1, 2 og 3 i forordning (EØF) nr. 856/84, artikel 1 og 2, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3950/92, artikel 1, stk. 1, og artikel 5 i forordning (EF) nr. 1788/2003, artikel 55, 64 og 65 i forordning (EF) nr. 1234/2007 samt dens bilag (og de respektive italienske nationale gennemførelsesbestemmelser i artikel 2 i lovdekret nr. 49 af 28.3.2003, som ændret og ophøjet til lov nr. 119 af 30.5.2003, og artikel 2 i lov nr. 468 af 26.11.1992, hvad angår den del, hvortil ovennævnte artikel 2 i lovdekret nr. 49/2003 henviser), hvorefter mælk beregnet på fremstilling af BOB-oste, som eksporteres til tredjelande eller skal markedsføres der, og inden for grænserne for den pågældende eksport, inkluderes i og ikke ekskluderes fra beregningen af de til de enkelte medlemsstater tildelte mængder, i strid med formålene om beskyttelse i henhold til forordning (EØF) nr. 2081/92, som beskytter BOB-produkter, især med hensyn til artikel 13, som bekræftet i forordning (EF) nr. 510/2006 og forordning (EU) nr. 1151/2012, samt med hensyn til formålene om beskyttelse i henhold til den nævnte forordnings artikel 4, og er ovennævnte artikler endvidere i strid med artikel 32 TEUF (tidligere artikel 27 EF), artikel 39 TEUF (tidligere artikel 33 EF), artikel 40 TEUF (tidligere artikel 34 EF) og artikel 41 TEUF (tidligere artikel 35 EF) samt retssikkerhedsprincippet, princippet om beskyttelse af den</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøministeriet	Dom	04.02.21

	berettigede forventning, proportionalitetsprincippet, princippet om forbud mod forskelsbehandling samt friheden til at oprette og drive egen virksomhed hvad angår eksport til tredjelande?			
C-760/19	<p>JCM Europe</p> <p>1) Er [forordning 2016/1760] ugyldig, for så vidt som den tariferer den i [forordning 2016/1760] specificerede mekanisme til kontrol af pengesedler og seddelkasser i KN-kode 8472 90 70 snarere end i KN-kode 9031 49 90?</p> <p>2) Er [forordning 2016/2760] nærmere bestemt ugyldig, for så vidt som den:</p> <p>(1) uretmæssigt begrænser anvendelsesområdet for pos. 9031</p> <p>(2) uretmæssigt udvider anvendelsesområdet for pos. 8472</p> <p>(3) tager hensyn til ulovlige faktorer</p> <p>(4) ikke ved tarifieringen af produktet tager passende hensyn til de forklarende bemærkninger, KN-positionerne og/eller de almindelige tariferingsbestemmelser som beskrevet i forordningen?</p>	Toldstyrelsen	Dom	04.02.21
C-903/19	<p>Ministre de la transition écologique et solidaire et Ministre de l'Action et des Comptes publics</p> <p>Er anvendelsen af bestemmelserne i artikel 11, stk. 1, i bilag VIII til forordningen om fastsættelse af vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber samt de ansættelsesvilkår, der finder anvendelse på de øvrige ansatte, som ændret ved Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 723/2004 af 22. marts 2004 forbeholdt de tjenestemænd og kontraktansatte, som for første gang ansættes i en national administration efter at have været ansat som tjenestemænd, kontraktansatte eller midlertidigt ansatte i en institution i Den Europæiske Union, eller kan disse bestemmelser ligeledes anvendes af tjenestemænd og kontraktansatte, som vender tilbage til tjenesten i en national administration efter at have været ansat i en institution i Den Europæiske Union og efter, i denne periode, at have været placeret på ventepenge eller på orlov af personlige årsager?</p>	Medarbejder- og Kompetencestyrelsen	Dom	04.02.21